

Božia výchova

Neviem, do akej miery platí ešte v Korzike vendeta – krvná pomsta. Keď sa niekomu z príbuzenstva stala krivda, pomstil sa nielen poškodený, ale celý rod. Tiekla krv, niekedy niekto prišiel aj o život, lebo na pomstu prišla aj odvrata, a tak sa rody nenávideli a vzájomne sa prenasledovali niekoľko desaťročí.

Aj v Starom zákone platil zákon pomsty – odvety : oko za oko, zub za zub ! Kristus, ktorý prišiel, nie aby zrušil zákon, ale ho naplnil, zaujal k tomuto problému stanovisko. A ako napr. v blahoslavenstvách ho postavil na hlavu. Mnohí ho nepochopili. A ani dnes ešte mnohí nechápu toto učenie. Povedia si : „Tak to sa mám azda stať fackovacím panákom ?“ Ježiš Kristus určite nechce, aby jeho učenie o odpúšťaní a utrpení, priviedlo na svet pomery, kedy by vždy víťazil len silnejší násilník, a ten slabší by vždy len bol bitý a vždy len by musel trpieť. To by musel zmiznúť všetok právny a morálny poriadok a vždy by len víťazilo zlo. Kristus nemá nič proti spravodlivej obrane (napr. kresťania viedli obranné vojny), stavia sa však proti slepej pomste, ktorá nikdy nič nerieši, ale len prilieva olej do ohňa hnevu a nenávisť.

Poznáte príbeh sv. Jána Gauldberta ? Bol vychovávaný ako vojak. Mal jediného brata, Huga. Toho raz zabil iný rytier. Vtedy Ján prisahal, že sa mu kruto pomstí. Raz na Veľký piatok, keď v sprievode svojej družiny šiel do mesta, náhodou stretol vraha svojho brata. Vytasil meč a hnal sa proti nemu. Protivník nebol na boj pripravený. Zoskočil z koňa, rozťahol ruky, a akoby pripomínajúc Kristovu obeť na kríži, prosil Jána o odpustenie. V Jánovi sa vtedy odohral ťažký vnútorný boj. Bol však natoľko uvedomelým kresťanom - a to v jedenástom storočí – zastrčil svoj meč do pošvy, zoskočil z koňa, natiahol pravici na znak odpustenia a odišiel do mesta. Tam sa zastavil v kostole, aby sa pomodlil. Vtedy si uvedomil množstvo svojich vlastných hriechov, ale hrial ho aj pocit

dobrého skutku, odpustenia. Vtedy začul vnútorný hlas : odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom. Neskôr, aj napriek otcovmu nesúhlasu odišiel do kláštora a tam zomrel ako pustovník.

Toto mal na mysli aj Spasiteľ : odpúšťajte, aby vám bolo odpustené.

Problém našich dní : Ježišovo učenie nás chce vyviesť zo začarovaného kruhu : úder – protiúder.

Apoštol Ján veľmi dobre pochopil Ježišovo učenie o láske a odpúšťaní, preto napísal : „Kto nenávidí svojho brata, je ešte stále vo tme, a nevie, kam ide, lebo tma mu zaslepila oči ...“ (1 Jn 2, 9). „Kto nenávidí svojho brata, je vrah, a viete, že žiaden vrah nemá podiel na večnom živote“ (3, 15). Pomsta nikdy nič nevyrieši. Naopak, vedie len k ďalšej pomste a násiliu.

Ježiš nezabúda ani na spravodlivosť a právo obrany. Keď stojí pred veľradou a odpovedá na Kajfášové otázky, jeden zo sluhov, čo tam stál, udrel Ježiša po tvári a povedal : „Tak odpovedáš veľkňazovi ?“ Vtedy mu Ježiš povedal : „Ak som zle povedal, dokáž, čo bolo zle, ale ak dobre, prečo ma biješ ?“ (Jn 18, 22-23) Aj Ježiš sa bránil, ale nepoužil žiadnu moc, hoci mohol. Taktiež nechcel, aby ani Peter nepoužil žiadnu moc, keď ho zajali. Prijal všetko to utrpenie a potupu, len aby nás spasil.

Aj apoštol Pavol sa bránil, keď stál pred veľradou : „Bratia, ja som si počínal podľa najlepšieho svedomia pred Bohom až do dnešného dňa.“ Tu veľkňaz Ananiáš rozkázal tým, čo stáli pri ňom, aby ho udreli po ústach. Vtedy mu Pavol povedal : „Boh udrie teba, ty obielená stena ! Sedíš tu, aby si ma súdil podľa zákona, a proti zákonu ma kážeš biť ?“ (Sk 23, 1-3)

Boh dobre vie, že keď sa budeme snažiť dobre žiť, zrazu sa okolo nás nájdu aj posmievači, ktorí nám budú závidieť, alebo nám budú chcieť aj ublížiť. Ale aj napriek tomu nám Boh hovorí : „Budte svätí, lebo ja som svätý !“

Alfonz Vladimír Sabo, farár

**R.: Pane,
daj nám chlieb z neba!**

1. Čo sme počuli a poznali a čo nám rozprávali naši otcovia...;
2. ďalším pokoleniam vyroprávame slávne a mocné skutky Pánove a zázraky, ktoré urobil.
- R.
3. Rozkázal horným oblakom a otvoril brány nebies;
4. a pršala im manna za pokm a dal im chlieb z neba.
- R.
5. Človek jedol chlieb anjelský: pokmu im dal dosýta.
6. A priviedol ich do svojej svätej zeme, na vrch, čo získala jeho pravica.
- R.

Budúce vzkriesenie a oslávenie

Apoštolí si mysleli, že dobre poznajú svojho učiteľa Ježiša Krista. Boli už dlho spolu, rozprávali sa s ním, spoločne putovali, počúvali jeho slová. Teraz však nastal čas, aby boli vyzdvihnutí omnoho vyššie. Preto Pán vzal so sebou Petra, Jakuba a Jána a vystúpil s nimi na vysoký vrch. Tam im dal poznať to, čo ešte len malo prísť:

„Jeho odev zažiaril a bol taký biely, že by ho nijaký bielič na svete tak nevybielil“ (Mk 9, 3). Ježiš sa apoštolom zjavil vo svojom oslávenom tele a uviedol ich do budúceho oslávenia, aby dokázali tak ako on prejsť temnou cestou kríža až k slávnemu vzkrieseniu, lebo vzkriesenie je zmyslom dejín človeka. Aj preto vedľa Ježiša stáli veľké osobnosti starozákonných dejín Mojžiš a Eliáš - vodcovia ľudu na ceste do zasľubenej krajiny.

Výstupu na vysoký vrch predchádzalo vážne a dôležité poučenie, keď Ježiš musel apoštolov upozorniť na utrpenie, zavrnutie, ba dokonca smrť, ktoré ho čakajú od jeho vlastných, až potom vstane Syn človeka z mŕtvych. To bolo pre Petra príliš, vzal Ježiša nabok a začal mu dohovárať. Kto je obdarovaný takou mocou, akú Ježiš bezpochyby mal, nemusí predsa predom kráčať cestou osobného utrpenia a zavrnutia. Avšak cestu do budúcej slávy vzkriesenia si nikto nemôže vynútiť akýmkoľvek prejavom moci a nadradenosti. „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma“ (Mk 8, 34). A dôkazom správnosti Kristovej krížovej cesty k oslave bol zážitok záblesku jeho slávy u tých apoštolov, ktorí onedlho boli v Getsemanskej záhrade svedkami jeho smrteľnej úzkosti. Bol to veru mocný zážitok, ani nevedeli, čo povedať, „takí boli preľaknutí“ (Mk 9, 6). Oblak, v ktorom sa ocitli, bol znakom prítomnosti Boha, darcu všetkého života. Zaznel z neho hlas potvrdzujúci správnosť Ježišovho života: „Toto je môj milovaný Syn, počúvajte ho“ (Mk 9, 7).

Podobne ako na začiatku Peter, i my sme mnohokrát v pokušení budovať svoj život tak, aby sme sa vyhli akýmkoľvek bolestiam a utrpeniam či neprijatiu a nepochopeniu. Samozrejme, že vždy máme právo na úctu a dôstojnosť, ale ich cena je určená Kristovými slovami: „Veď čo osoží človeku, keby aj celý svet získal, a svojej duši by uškodil?!“ (Mk 8, 36).

Róbert Bezák

Odpustky v Roku kňazov (19.júna 2009 – 19.júna 2010)

- v deň 150. výročia smrti svätého Jána Márie Vianneya (4. augusta)

- na prvý štvrtok v mesiaci.

môžu získať všetci veriaci úplné odpustky, ktorí sa v kostole či v kaplnke zbožne zúčastnia na svätej omši a obetujú za kňazov modlitby - a tiež akýmkoľvek dobrý skutok, urobený v ten deň - aby ich posvätil a pretvoril podľa svojho Srdca.

AUGUST 2009

Úmysly apoštolátu modlitby

Všeobecný: Aby verejná mienka bola vnímavejšia na problémy bezdomovcov a emigrantov a aby sa našli konkrétne riešenia pre ich tragickú situáciu.

Misijný: Aby kresťania, v mnohých krajinách diskriminovaní a prenasledovaní pre Kristovo meno, dosiahli uznanie svojich ľudských práv, rovnosti a náboženskej slobody, a tak slobodne žili a vyznávali svoju vieru.

Úmysel KBS: Aby sme si denne uvedomovali, že naším posledným cieľom je nebo, do ktorého bola vzatá aj Panna Mária.

Nikdy sa necítia dobre

Ludia sú chorí od nudy. Majú všetko, čo potrebujú, ale trápi ich život. Sú unavení. Unavení životom. Pre nich nesvitne nový deň.

Ludia sú chorí od nudy. Nevidia kvety, nepočujú vtáky.

Zo stien ich príbytkov sála chlad.

Všade je tesno.

Nový život tam nikdy neprenikne.

Ludia chodia večer von, pracujú celú noc až do úsvitu, aby mohli spať, keď svieti slnko. Chodia k lekárom, terapeutom. Nikdy sa necítia naozaj dobre.

Sú ľudia, ktorí šíria svetlo.

A sú ľudia,

ktorí všetko zatemňujú.

Phil Bosmans „Nezabúdaj na radosť“

Spovedanie pred prvým piatkom

Streda od 17:00

Štvrtok od 17:00 Piatok od 16:30

Sväté omše v 18. týždni cezročného obdobia (B)

3.VIII. pondelok

18.00 *Na úmysel*

4.VIII. utorok

18.00 *za + starých a krstných rodičov*

5.VIII. streda

18.00 *za + z rodiny Hučkovej*

6.VIII. štvrtok – prvý štvrtok

18.00 *za uzdravenie a Božiu pomoc*

7.VIII. piatok - prvý piatok

18.00 *za + Štefana a manž. Petronelu Hrdlovičových, syna a zaťa*

8.VIII. sobota

8.00 *za + z rodiny Macákovej*

Upratovanie kostola č.d. 76 - 100

9.VIII. 19.Nedeľa cezročného obdobia (B)

8.00 *za + z rodiny Šikulovej*

9.15 *za farníkov*

Liturgický kalendár

3.VIII. pondelok sv. Peter, biskup

4.VIII. utorok sv. Ján Mária Vianney, kňaz

5.VIII. streda výročie posviacky Hlavnej Mariánskej baziliky v Ríme

6.VIII. štvrtok Premenenie Pána - sviatok,

7.VIII. piatok sv. Sixtus II., pápež a spol., mučeníci, sv.Kajetán

8.VIII. sobota sv. Dominik, kňaz

Anjel samoty

Dnes sa mnohí ľudia boja samoty. Akoby ani neexistovali, keď sú sami. Ustavične potrebujú mať okolo seba iných, aby vôbec cítili, že žijú. Samota však môže byť aj požehnaním. Bez samoty niet skutočného vzťahu k Bohu, ani poctivé sebazpoznanie. Mnohí si samotu zamieňajú s opustenosťou, osamelosťou a izoláciou. Samota však podstatne patrí ku každej duchovnej ceste. Všetci veľkí náboženský myslitelia zažili tento „odchod do púšte“, opustenie ostatných ľudí. Aj Ježiš išiel cestou samoty, keď sa štyridsať dní postil v púšti. Tam bol konfrontovaný so svojou vlastnou pravdou a novým spôsobom našiel Boha, svojho Otca.

Preto ti želim anjela samoty, aby ťa uviedol do samoty, ktorá je plodná a v ktorej sa spoznáš taký, aký naozaj si. Kde sa nemôžeš urobiť zaujímavým, ale kde budeš konfrontovaný so svojou nahotou. Keď nájdeš odvahu byť sám, môžeš navyiac objaviť, aké to môže byť pekné byť raz iba sám so sebou, nemusieš nič preukazovať ani dokazovať, nemusieš sa obhajovať. Tak možno okúsiš, aké to je plne sa stotožniť sám so sebou. V nemeckom slove pre samotu (alleinsein = all eins sein) sa skrýva trojaký význam: po prvé, byť stotožnený sám so sebou. Túžba po jednote bola typická už pre starých Grékov. Cítili sa zmiatani protichodnými želaniami a potrebami. Túto túžbu po jednote dnes opäť chápeme. Pretože aj my sa v pluralite našej existencie cítime zmiatani medzi najrozličnejšími ponukami a najrôznejšími snahami. Ako v tom všetkom, čo v sebe objavujem, nájdem cestu k svojej jednote, k svorke, ktorá všetko drží pohromade?

Druhý význam slova samota sa týka všetkých ľudí. Znamená byť zajedno so všetkým a všetkými, vo svojej hĺbke byť solidárny a zjednotený so všetkými ľuďmi. Čím viac sa vystavujem svojej samote, tým viac sa cítim spätý s ľuďmi okolo seba. To okúsili kedysi dávno aj prví mnísi, ktorí sa vedome rozhodli pre samotu. Utiáhli sa do nej, aby sa s ostatnými zjednotili na hlbšej rovine. Takto to formuluje Evagrius Ponticus, zrejme najdôležitejší spisovateľ z radov mníchov: „Mnič je človek, ktorý sa odlúčil od všetkého, a predsa sa cíti so všetkým spätý. Vie, že je zajedno so všetkými ľuďmi, pretože v každom človeku nachádza seba samého.“ V mojej samote nachádzam svoj vlastný základ. A v tomto základe som hlboko zviazaný so všetkými ľuďmi. Cítim, že nič ľudské mi nie je cudzie, že v hĺbke svojej duše som zjednotený so všetkými ľuďmi.

Tretí význam samoty súvisí s vesmírom (po nemecky All). Filozof Friedrich Nietzsche povedal: „Kto pozná poslednú samotu, pozná posledné veci.“ V samote vytuším, že som zajedno so všetkým, s posledným, s prazákladom všetkého bytia. A táto skúsenosť samoty bytostne patrí k človeku. Nie nadarmo Dostojevskij hovorí: „Občasná samota je pre normálneho človeka dôležitejšia než jedlo a pitie.“ V samote pochopím, v čom vlastne spočíva moja ľudskosť. Pocítim, že sa podieľam na všetkom tvorstve, a nakoniec aj na tom, ktorý je všetkým vo všetkom. Keď ťa anjel samoty zavedie do tejto základnej skúsenosti tvojej ľudskosti, vyprchá z teba všetok strach pred osamelosťou a opustenosťou. Vtedy cítiš, že si zajedno so všetkým tam, kde si sám. Potom svoju samotu nebudeš vnímať ako osamelosť, ale ako domov, miesto, kde si doma. Doma môže byť človek len tam, kde pobýva tajomstvo. Kde ťa anjel samoty uvedie do posledného tajomstva, ktoré obostiera náš svet, tam nikdy nie si sám, tam si naozaj doma. Toto tajomstvo, ktoré všetko obostiera, ti dáva domov, ktorý ti už nijaký človek nemôže vziať.

Anselm Grün „Anjeli pre život“

Milosrdný Ježišu, takto ťa oslovujem a prihovám sa ti s pozdravom svojho srdca: Milovať ťa chcem tak veľmi, jak to vládzem len, chcem sa stať tvojou korisťou, spútaj ma láskou svojich slov.

Ježišu, pri našom dnešnom stretnutí chcem vychádzať z evanjeliovej udalosti, v ktorej k tebe prichádza otec a prosí: Pane, dcéra mi zomiera, poď, uzdrav ju.

Pane, k tebe prichádzali ľudia, aby ťa prosili za svojich blízkych: tak prosí otec za svoju dcéru, rovnako aj matka; sestry za svojho brata Lazára, stotník za sluhu, Peter za svoju svokru...; tak prinášali k tebe svojho ochrnutého priateľa, aby si ho uzdravil. Tak prichádzam teraz k tebe aj ja a chcem ťa prosiť. Za koho ťa chcem prosiť? Najskôr za tých, čo si myslím, že to najviac potrebujú:

Pane, prosím ťa za všetky choré deti,
za deti v nemocniciach,
za deti nevyliciteľne choré,
za deti hladujúce,
za deti trpiace vo vojnách a za ich utrápených rodičov.
Prosím aj za deti, za ktoré sa nikto nemodlí.
Prosím za deti opustené, nemilované, zanedbávané,
zneužívané, týrané,
za deti, ktoré nepoznajú nehu a lásku rodičovského srdca,
za deti zraňované sebeckvom a neláskou svojich rodičov,
za deti týrané, ktoré musia skusovať strach a násilie, hnev a zlobu tých, ktorí by im mali dosvedčovať tvoju lásku.
Prosím za deti, ktorým nedovolili narodiť sa, keďže ich usmrtili.
Prosím za obetavé matky a otcov, ktorí neúnavne obdarúvajú svoje deti opravdivou láskou.
Prosím za rodičov, ktorých nemá kto potešiť a posilniť v ich trápení.
Prosím ťa, Pane, dnes ako ten otec:
Pane, poď k týmto deťom, k všetkým deťom, k malým či veľkým. Osobitne však
po k deťom, ktoré trpia,
po d' k deťom, ktoré sú choré a opustené,
poď k deťom, ktoré nie sú milované,
poď k deťom, ktoré sú hladné a smädné nielen po jedle, ale aj po láske,
poď k deťom, ktoré sú zraňované a týrané,
poď k deťom, ktoré sú zanedbávané telesne, mravne,
nábožensky,
poď k deťom, ktoré sú zneužívané tými, ktorí sú im dlžní lásku,
poď k deťom, ktoré sú bez otca a matky,
poď k deťom, ktoré rodičov majú, no sú sirotami žijúcich rodičov,
poď k deťom, ktoré sú ochudobňované o pochopenie, pohladenie i o lásku,
poď k deťom, ktoré ťa nepoznajú, lebo im rodičia o tebe nerozprávajú,
poď k deťom, ktoré nevedia, čo je šťastné detstvo, poď k deťom, ktoré musia ťažko pracovať, poď k deťom, ktoré neľudsky nanútili do vojny, poď k deťom, ktorým choroba nedovolí chodiť
a hrať sa,
poď k deťom, ktoré nevidia a nepočujú,
poď k deťom, ktorým choroba neumožní chápať,
poď k deťom, ktorým hrozí, že sa vôbec nenarodia.

Pane Ježišu, možno tak ako k Jairovi aj ku mne doliehajú hlasy: Už je všetko zbytočné, tu už nič nepomôže. Áno, aj sa neraz cítim spochybnený vo svojich modlitbách, zneistený vo svojej dôvere v teba. Tak ako si hovoril Jairovi, hovoríš aj ku mne: Neboj sa, len ver!

Prihovárj sa mi, Ježišu, a posilňuj moju vieru v teba. Daj, aby som nestrácal dôveru v teba, daj, aby som sa ti nebál dôverovať, aj keď sa zdá, že je všetko stratené, aj keď ma druhí nepovzbudzujú vo viere, ešte ma od nej odrádzajú a vysmieávajú sa mi.

Aj vtedy nech verím, keď sa ma zmocňuje opustenosť, dolieha na mňa smútok a úzkosť, aj vtedy, keď sa mi zdá, že už niet nijakého východiska.

Nech mi tvoje slová - neboj sa, len. ver - znejú vo chvíľach, keď sa ma zmocňuje beznádej, zúfalstvo a znechutenie, vo chvíľach mojej bezradnosti, keď sa stretám s nepochopením, odporom, nespravodlivosťou, zlobou, nepravosťou, keď zlyhávam a poľavujem v duchovnom živote, keď je v mojom živote priveľa tmy a duchovnej vyprázdnenosti, i keď ma chce premôcť hriech a pokušenie, keď som na konci svojich psychických, telesných i duchovných síl.

No daj, aby som ti dôveroval tak ako otec z evanjelia a aby si aj ty šiel so mnou tak, ako si šiel s ním.

Josef Šuppa SJ „Modlitby pred eucharistickým Ježišom“

NETRPEZLIVÝ PAPAGÁJ Skipy - to je náš najpriateľskejší papagáj. Pôjde takmer ku každému. Vyskočí na ruku, zletí dolu, jednoducho, je rád v centre pozornosti. Problém sa začína, keď si ho návšteva prestane všímať a chce pokračovať vo svojom rozhovore alebo odísť preč. Vtedy začne Skipy kričať a škríekať, a tak si vynuocovať pozornosť.

Skipy sa musí ešte veľa učiť, ako sa má správať rozumný papagáj. Dúfam, že po nejakom čase sa to naučí a bude slušnejší. Horšie je to, že mnohí sa podobne správajú voči Bohu. Kým sa stará o to, že sa majú dobre a všetko ide hladko, majú ho radi. Kedykoľvek si však začnú myslieť, že im nevenuje dostatočnú pozornosť, pýtajú sa: „Prečo neodpovedáš na moje modlitby? Kde si sa skryl? Už ma nemáš rád?“ Skipy reaguje podobne, keď mu nedáme vodu alebo potravu vo zvyčajnom čase. Keď sa nám zdá, že Boh mlčí a nevšíma si nás, často sa hneváme a sme nespokojní. Keď sa Skipy začne takto správať, je to veľmi neprijemné. Aj keď ho napomeniem, dám mu jasne najavo, že ho mám rád.

Musím uznať, že Boh je voči mne oveľa trpezlivejší, než som ja voči Skipymu. Láskovým spôsobom sa mi snaží vysvetliť, že mnohokrát, keď si myslím, že ma opustil a nevenuje mi pozornosť, chystá pre mňa niečo oveľa lepšie, niečo, čo mi určite prinesie väčšie požehnanie. Môj Skipy ma učí trpezlivo čakať, pretože Boh na mňa nezabudol - ani vtedy, keď sa mi to vôbec nezdá.

Keď Boh dlho mlčí, chystá sa prehovoriť.

Gertrud von Le Fort

lectio divina
Chlieb života

Jn 6,24-35

²⁴Keď zástup videl, že tam nie je ani Ježiš, ani jeho učenci, nastúpili aj oni na loďky, prišli do Kafarnauma a hľadali Ježiša. ²⁵Keď ho našli na druhej strane mora, povedali mu: Rabbi, kedy si sa sem dostal? ²⁶Ježiš im odpovedal: Amen, amen, hovorím vám: Nehľadáte ma preto, že ste videli znamenia, ale preto, že

ste jedli z chlebov a nasýtili ste sa. ²⁷Neusilujte sa o pominuteľný pokrm, ale o pokrm, ktorý zostáva pre večný život a ktorý vám dá Syn človeka, lebo jeho Otec, ktorý je Boh, označil svojou pečatou. ²⁸Oni mu povedali: Čo máme robiť, aby sme konali Božie skutky? ²⁹Ježiš im odpovedal: Božím skutkom je, keď veríte v toho, ktorého on poslal. ³⁰Na to mu povedali: Aké znamenie urobíš, aby sme videli a uverili ti? Čo urobíš? ³¹Naši otcovia jedli mannu na púšti, ako je napísané: Dal im jesť chlieb z neba. ³²Ježiš im povedal: Amen, amen, hovorím vám: Nie Mojžiš vám dal chlieb z neba, ale môj Otec vám dáva ten pravý chlieb z neba, ³³pretože Boží chlieb je ten, čo zostupuje z neba a dáva svetu život. ³⁴Oni mu povedali: Pane, vždy nám dávaj tento chlieb! ³⁵Ježiš im odpovedal: Ja som chlieb života. Kto prichádza ku mne, nikdy nebude hladovať; a kto verí vo mňa, nikdy nebude smädný.

Ďalšie čítania: Ex 16,2-4.12-15; Ž 78,3-4.23-25.54; Ef 4,17.20-24

ČÍTANIE:

Ján vo svojom evanjeliu používal skôr rozhovor než príbehy. Spájal ľudí a potom rozprával o tom, čo hovoria. Tu chceli ľudia vedieť, ako Ježiš prišiel na tento svet - je to ďalší zázrak? Ježiš nechcel odpovedať, pretože vedel, že hľadali skôr mimoriadne udalosti ako jeho samého. Namiesto toho začal hovoriť o ich postoji voči nemu. V skutočnosti v neho neverili, len sa tešili zo zázrakov, najmä z obeda zadarmo! Ježiš ich žiadal, aby hľadali duchovné, a nie materiálne poklady. „Verte vo mňa“, žiadal. Ale neboli spokojní so zázrakmi, ktoré už videli, a žiadali ďalšie. Pravdepodobne dúfali, že budú mať ďalší obed zadarmo. Spomínali si, ako ich predchodcovia dostávali mannu z neba (Ex 16,13-36). Ježiš vysvetľoval, že jeho Otec bol skutočným pôvodcom ich manny a teraz im ponúka oveľa lepší chlieb. Ľudia chceli mať všetko a preto prosili o tento chlieb. Ježiš im zjavil tajomstvo: on je chlebom z neba. Vie uspokojiť všetky ľudské potreby vrátane tých duchovných. Ježiš nasýtil ľudí skutočným chlebom. Bol to symbol toho, čo malo prísť. Ale prisľúbený chlieb nezaženie len hlad, dá aj večný život.

MEDITÁCIA

Chlieb bol v Ježišovom čase vždy súčasťou stravy. Uvažujme o tom, aký dôležitý je dnes Ježiš pri našom stravovaní. Väčšina ľudí obyčajne nejie alebo nepije len raz denne. Prečo by to malo byť inak v duchovnej oblasti? Ľudia boli spokojní s fyzickým chlebom, ale Ježiš im dával oveľa viac. Uvažujme o tom, či sa neuspokojujeme s niečím menším než nám je Ježiš schopný dať v našom vzťahu k nemu.

MODLITBA:

Použijeme 78. žalm, ktorý je nádhernou meditáciou o Božom vzťahu k nám ako modlitbu počas tohto týždňa. Premýšľajme o tom, čo Boh vykonal v našom živote a pridajme svoje slová vďaka. Nemusíme hľadať krásne slová, ale nech sú naše slová slovami zo srdca. Vždy, keď budeme v tomto týždni jesť chlieb, prednesme krátku modlitbu a poďakujeme sa Bohu, že nám dal Ježiša - Chlieb života.

KONTEMPLÁCIA:

Ex 16,2-4 sa začína tým, ako sa Izraeliti sťažovali na nedostatok jedla. Boh im sľúbil dať jedlo „z neba“. Dodal, že ich vyskúša, či budú dodržiavať jeho pokyny pri každodennom zbieraní jedla. Môže nás to niečo naučiť aj v dnešnej dobe? V Ef 4,17.20-24 máme jasné a konkrétne pokyny o tom, ako máme žiť kresťanským životom. Keď budeme čítať tieto verše, prosme Boha, aby nám povedal, či by sme mali vo svojom živote niečo zmeniť.

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku